

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 120 Lei
Pe jumătate 60 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei
a doua și a treia oră 2 Lei.

O datorință sfântă.

E lucru învederat, că astăzi fără de gazete nu se mai poate trăi. Atât la orașe cât și la sate astăzi toată lumea cetește, iar dacă nu știe ceti, întreabă de alții, de cetitorii gazetelor, că ce e mai nou în lume și în țară. Dacă se întâmplă să nu sosească la orașe gazetele în vreo zi, toată lumea e ca fără de o mână, nu știe cum să facă și ce să facă, pentru că să afle cele mai proaspete noutăți. Dar chiar și la sate e la fel. Ia să nu sosească numai odată „Unirea Poporului” la vremea sa, și ne și vin întrebările cu duimul, că oare care e pricina întâzierii.

Și e bine așa. Gazeta este asemenea unui prietin bun, care-ți spune noutăți, îți dă sfaturi, te învață, te luminează, te trezește, te îndeamnă la lucruri bune, îți veselește inima, te face să rizi, să compătimești, să suferi cu cel ce suferă și să te bucuri cu cel ce se bucură.

Dar chiar fiindcă e așa de bună prietină o gazetă, bine trebuie să cumpănești, pe care gazetă să ți-o alegi de sfetnic și de cel mai bun prietin. Și aici se potrivește zicala: „Spune-mi cu cine te însoțești, și-ți voi spune cine ești”, și „Prietini răi îți pun capul”.

Înainte de toate trebuie să ții seamă de un lucru, și anume, că prietin bun e acela, care-ți vrea binele, fără să aștepte dela tine vreo răsplată și care nu te părăsește mai cu seamă în vreme de bejenie și de primejdie.

Chiar de aceea, nu sprijiniți gazetele, cari sunt plătite de unul sau de altul, pentru că acelea vreau să vă ademenească și să vă atragă într'un partid sau altul! Nu cetiți gazete, cari fac prea multă gălceavă, fie aceea politică fie bisericască! Nu cetiți gazete, cari trăiesc numai din ponegrirea celor de altă părere! Nu încălziți la sânul vostru șerpi, cari pot să vă muște vreodată!

Iar gazetele cari ați văzut că vă vreau binele, cari se nizuiesc să vă dea tot ce se poate mai bun, cari atât în bine cât și în rău au fost de partea voastră, dela cari atâtea lucruri bune ați învățat, — le sprijiniți, le încurajați, le plătiți și le răspândiți printre cunoștii voștri!

Aici trebuie să amintim, cum fac conducătorii satelor la alte popoare. În Franța, Italia, Anglia, Svedia, Norvegia, Germania, Ungaria și-n aproape toate țările apusului luminat: preoții, învățătorii, curatorii și crâșnicii vând ei înșiși gazetele bune. Dumineca, după ce au eșit oamenii din biserică, unul dintre conducătorii satelor stă la ușa bisericii și vinde gazeta. Și aproape nu este creștin, care să nu-și dea obolul său pentru gazeta ori cărțica îmbiată de conducătorul său. Și astfel gazeta, răspândindu-se în mai multe exemplare, aduce venituri frumoase redactorilor săi,

iar aceștia la rândul lor pot să plătească scriitorilor buni, cari scriu la gazetă.

Numai așa se poate explica, cum unele gazete populare din stăinătate se tipăresc în sute de mii și chiar în milioane de exemplare și-ți dau pentru 2 lei zeci de pagini, cu tot felul de lucruri minunate.

Unde suntem noi românii în privința aceasta? Cea mai răspândită gazetă a noastră este „Universul”, care se tipărește în abia 120 de mii de exemplare. Tot cam în atâtea exemplare se vinde și jidovita „Dimineață”. Celelalte gazete se tipăresc în zeci de mii, ori chiar numai în mii de exemplare. Puținii unguri din Ardeal au, după căji sunt, cu mult mai multe gazete decât noi stăpânitorii lor, pentru că conducătorii lor înțeleg, ce va să zică o gazetă bună.

Ceteam mai zilele trecute într'o gazetă ungurească, că ungurii își vor ști păstra limba, legea și moșia prin gazete și prin cărți, dacă li-s'au luat școlile. Și au toată dreptatea. Gazeta și cărțile bune țin sufletul în oameni. Așa a fost și la noi pe vremea ungarilor.

Dar oare noi când ne vom trezi din amorțeala și zăpăceala care ne-a cuprins? Conducătorii satelor noastre când se vor apropia de cei din apusul luminat? Gazetele noastre când vor putea eși și ele barămi în zeci de mii de exemplare, dacă nu în sute de mii și în milioane, ca cele din apus? Și cetitorii noștri de gazete oare când vor învăța un lucru: Că gazetă nu trebuie numai cetită ci și plătită și răspândită regulat? Iar după ce ai cetit-o, nu învăli în ea slănină, nici n'o da copiilor să o rupă, ci o așează deoparte, pe masă ori pe grindă, și o mai răsfoiește din când în când, și o lasă copiilor și nepoșilor tăi drept moștenire! Că trebuie să se știe un lucru: în gazetele bune redactorii își varsă tot ce au mai bun, toată știința, toată râvna, toată însuflețirea lor. Și multe sfaturi minunate află în ele, pe cari ți-le însemnezi și le iai folosul la vreme potrivită.

Ce minunat ar fi, dacă cetitorii noștri ar înțelege tot ce dorim să înțeleagă ei din aceste șire! Dacă și-ar ținea de sfântă datorință, să și urmeze aceste sfaturi și pilde! Dacă nu numai ar zice că drept are „Unirea Poporului”, ci ar și face așa! O, atunci noi în câteva săptămâni, săraci și plini de datorii cum suntem, am apărea nu în 4 ci în cel puțin 8 pagini, am da icoane în fiecare număr, am plăti cătuși de puțin și celorlalte de 7 ani tot scriu, dar nu bagă în buzunar nici un leu chior, și am apărea nu în câteva mii ci în zeci de mii de exemplare.

Ori cum ar fi însă, noi susținem steagul până în sfârșit, și luptăm pentru binele neamului și al bisericii până mai avem o zdreanță, pentru că asta ni-o ținem de sfântă datorință. Cei ce au urechi de auzit, să audă!

Cum stă lumea și țara.

Marea adunare a opoziției unite la Craiova.

După strălucita întrunire a opoziției unite dela București, fruntașii opoziției unite au ținut o altă mare adunare la Craiova, în cetatea oltenilor.

Sala de întrunire a fost prea mică și neîncăpătoare ca să poată cuprinde toată lumea. Sosirea șefilor și a fruntașilor opoziției: dnii Iorga, Maniu, Mihalache, Argetoianu, a fost salutată cu multă căldură și însuflețire.

Intrunirea e prezidată de către dl *Iulian Vrăbiescu*, președintele partidului național din Craiova.

Cel dintâi a vorbit dl *Constantin Argetoianu*, fost ministru, apoi fruntașii țărăniști *Răducanu* și *Mican*. Luând cuvântul dl *Iuliu Maniu*, este primit cu furtună de aplauze și acoperit de flori. Dsa aduce bravilor olteni salutul de închinare al Ardealului desrobbit, amintind, că despre olteni se povestesc minuni în Ardeal. Cu ajutorul oltenilor — spune dânsul — vom găsi pe Făt frumos care să taie cele trei capete ale bălaurului dela guvern».

Dl *Ioan Mihalache*, șeful partidului țărănesc, este deasemenea primit cu urale călduroase. Dânsul spune că partidul țărănesc a pornit la luptă alături de partidul național, fiindcă unirea celor două partide este spre binele țării întregi.

Dlui *N. Iorga*, care s'a întors din Timișoara dela congresul Ligii culturale, i-se face o primire foarte călduroasă. Dânsul spune că are convingerea că oricine va lua cărma țării după liberali, va fi mai bun pentru țară, decât liberalii. Dl Iorga, de încheiere, spune că e foarte mulțumit că poate lupta alături de fruntașii partidului țărănesc cari sunt tot așa de buni și însuflețiți români cât de români sunt liberalii.

Adunările opoziției unite s'au pornit cu scopul de-a răsturna guvernul. Țara îi primește cu încredere și nădejde.

De prin alte țări.

Trotsky iarăș stăpân în Rusia.

De când fusese alungat din fruntea armatelor roșii, Trotsky nu s'a pus la odihnă. A lucrat în ascuns cu partizanii săi și acum a isbutit să se rentoarcă iară în Rusia. Ba a ajuns să fie iară el stăpânul sovietelor, ca și mai înainte. E vorbă chiar

că dușmanul său neîmpăcat, Zinoviev, să fie îndepărtat de la conducerea internațională a III-a, care va fi apoi incredințată unui pretin de-a lui Trozky. Astfel va ajunge iarăș stăpân peste bolșevici și peste armata roșie, ca să se lăfăiască în bunătați și în belșug, pe când mii de muncitori vor muri de foame și de sărăcie.

Muncitorii din Japonia nu sufăr pe bolșevici.

În mijlocul muncitorilor japonezi încă au încercat bolșevicii să-și arunce lațul. Dar Japonezii nu s'au lăsat ispitiți de vorbe goale și frumoase. Îndatăce au simțit primejdia bolșevică, într'o mare adunare a tuturor muncitorilor au luat hotărîrea, să alunge din șnul lor pe toți cei cari primesc învățături bolșevice.

Intreagă adunarea a primit această hotărîre cu mare însuflețire și a primit un program curat național și împotriva bolșevicilor.

Austria vrea să se unească cu Germania.

De când cu alegerea de președinte a lui Hindenburg, Austriacii cred că numai așa vor scăpa de sărăcie, dacă se vor uni cu Țara Nemțescă. Dar cât ce au prins de veste Englezii de aceste planuri, au și trimis vorbă Austriacilor, că nu se favoriesc nici de cum, ca Austria să schimbe hotărîrile pe cari le-au adus și întărit împreună marile puteri. Nici celelalte țări nu privesc de altfel o unire a Austriacilor cu Germania. De bunăseamă că văzând aceste lucruri, Austriacii vor rămânea pe pace, dacă nu vor vrea să-și scoale pe toate țările, în cap.

Vizitația canonică de primăvară a Preasfințitului dola Gherla. Preasfințitul episcop Iuliu al Gherlei face, de când e episcop, în fiecare an câte două vizitații canonice. Anul acesta începe vizitațiile în ziua de 8 Iunie și vizitează următoarele parohii: Iunie 8: Reteag și Bața, 9: Negriștea și Canciu, 10: Ambriciu și Agrieș 11: Târlișina și Borleasa, 12: Spermezeu și Sita, 13: Caianul mic, Caianul mare și Păltineasa, 14: Ilișina, Dobricul mare și Uriul de sus, 15: Mihăiești și Lelești-Mănăstir, 16: Cuzdrișoara și Căseiu, 17: Rugăsești și Guga, 18: Gârboș și Leurda, 19: Chinești și Strâmbul, 20: Șelișca și Coplean, 21: Căpălnea și Măgura, 22: Bârsău și Frânceni, 23: Glod și Dobăceni, 24: Ileanda mare, 25: Călătorie la Mănăstirea Bicsadului, 26, 27, 28 și 29 Iunie: Misiuni sfinte la Mănăstirea Bicsadului.

Indemnăm cu tot dragul pe cetitorii noștri din acele parohii, să facă tot ce le stă în putință, ca petrecerea arhierului în mijlocul lor să fie zi de primenire sufletească, cuminecându-se în acele zile cât mai mulți credincioși. Prin nimica nu se poate face unui arhieru o primire mai minunată și mai călduroasă, ca prin pregătirea sufletească, prin curățirea sufletului de păcate și prin primirea scumpului trup și sânge al Domnului, din însăși mâinile arhierului.

Adunarea Ligii Culturale la Timișoara. În zilele de 21 și 22 Maiu s'a ținut la Timișoara congresul Ligii Culturale, al cărei președinte este dl profesor Iorga și care congres se va ține la anul în Blaj. În ziua întâie a fost întrecere de coruri între comunele din Banat. Dl Iorga a felicitat pe țăranul Nistor Miclea, pentru că a făcut el însuș o cântare: »Regina la Mărășești«. În ziua a doua s'a discutat despre stricăciunea beuturilor și despre românii de peste hotare. După prânz dl Iorga a ținut o foarte frumoasă cuvântare.

Grăunțe sufletești.

„Izvor de apă curgătoare în viața de veci“.

Pentruca să se înțeleagă schimbarea pe care o produce harul sfinților în inimile oamenilor, iată o întâmplare foarte drăguță:

Sfântul Pavel pustnicul, un învățcel de al sfântului Antonie pustnicul, a primit de la Dumnezeu harul de a putea vedea sufletele oamenilor, cum le vedem noi trupurile lor. Într'una din zile s'a dus la o mănăstire ca să-i întărească pe frați în viața sufletească. Se așeză la ușa bisericii pentruca să-i vadă pe călugări cum intră în biserică. Și cu multă bucurie a băgat de seamă, că acești călugări aveau sufletele curate și că lângă fiecare se afla și ingerul păzitor. Dar iată unul, al cărui suflet era negru ca tăciunele, înconjurat și condus de suflete necurate, iară ingerul păzitor îl petrecea și ținea în ochi din depărtare numai. Îndatăce l-a văzut, sfântul părinte a început a se tângui și plânge cu amar și a-și bate pieptul său și a striga către Dumnezeu după ajutor. Când văzură călugării lucrul acesta, se intristară foarte și fiecare se muncea cu gândul, că poate pentru sufletul său se tângue așa de amar sfântul părinte. Sfântul însă a rămas la ușa bisericii și a plâns și s'a rugat într'una.

După sfârșitul sfinte slujbe sfântul Pavel care aștepta la ușa bisericii, i-a privit din nou pe unul fiecare. Și iată, că acel călugăr care era mai înainte negru la suflet, asemenea tăciunelui, acum era alb și frumos, dracii se îndepărtară de la dânsul, iară ingerul păzitor salta pe lângă el de bucurie. Văzându-o aceasta sfântul părinte, a început să joace asemenea unui copil sburdalnic și a început să mulțamească Domnului pentru binefacerea primită.

Plini de mirare se uită călugării unii la alții și-l rugară pe sfântul părinte să le talmăcească și lor această schimbare a purtării sale față de dânsii. Atunci însă fratele, cel ce avuse sufletul cel negru, se ridică din mijlocul lor și începu a le grăi: »Fraților, priviți-mă pe mine, pentrucă eu sunt cel ce am pricinuit această schimbare a părintelui pustnic Pavel. Sunt un om foarte păcătos și am trăit în păcate până în clipita de față. Astăzi însă, ascultând în biserică cuvintele Domnului, m'am trezit la o nouă viață, am făcut pocăință, și am făgăduit Domnului, că mă voi îndrepta. Și am eșit din biserică îndreptat, cu gândul și propusul tare, de a nu mai păcătuî niciodată«. Auzind aceasta ceilalți călugări, intrară din nou în biserică și mulțumiră lui Dumnezeu pentru întoarcerea minunată a fratelui lor.

Din pilda aceasta cred că se vede în deajuns, cât de mare schimbare face în sufletul omului harul sfinților. Sufletul negru, asemenea tăciunelui, se albește, devine frumos, pentrucă »izvorul de apă curgătoare în viața de veci« (Ioan 4, 14), adică harul sfinților, s'a revărsat iarăș în suflet. Prin harul sfinților sufletul nostru apucă la o nouă viață și, pe când deodată cu trecerea anilor trupul ni-se istovește, slăbește și se prăpădește, sufletul se înviește și se înviorează: renaște, dupăcum ni-se spune în epistola a doua a sfântului apostol Pavel către Corinteni: »Pentru aceea nu slăbim, ci de s'ar și strica omul nostru cel din afară, însă cel dinlăuntru se înviește din zi în zi«.

Dar și trupul se împărtășește prin harul sfinților de o nouă viață, nu naturală sau firească, ci mai pre sus de fire, adică supranaturală, căci zice sfântul Pavel: »Iară de locuește întru voi Spiritul celui ce a sculat pe Iesus din morți: cel ce a sculat pe Hristos din morți, învia-va și trupurile noastre cele muritoare, prin Spiritul lui, care locuește întru voi«. (Rom. 8, 11). Cu drept cuvânt se numește deci Dumnezeu Spiritul Sfânt »dătătorul de viață«.

Părintele Iuliu.

Cea mai mare minune din Dania.

S'a aflat un om de 22 de ani, care nu știe ceti și scrie.

Săptămânile trecute parlamentul din Dania a fost foarte sgomotos. Un deputat s'a sculat și a interpelat (întrebat) pe ministrul școlilor din Dania: »Are cunoștință dl ministru, că într'un orășel din Dania s'a aflat un om, om de 22 de ani, întreg la minte și sănătos, un servitor la vite, care nu știe ceti și scrie?« Și s'a făcut tăcere ca de mormânt în parlament. Deputații stăteau cu gurile căscate și se uitau la deputatul care vorbea. Se credeau pe altă lume. Cum, în Dania, un danez, un danez de 22 de ani, un danez cu mintea întreagă și sănătos, în sfârșit un danez ca toți danezii, să nu știe ceti și scrie! Ne mai auzit, ne mai pomenit! Și dl ministru al instrucțiunii a început să roșească, mai apoi să palizească, apoi să asude, în sfârșit să-și scoată batista și să se șteargă. Aceasta e o rușine ne mai pomenită! Va trebui să-și dea abdicarea, va cădea chiar guvernul! Și se scoală ministrul și răspunde: »Domnule președinte! Domnilor deputați! Ceace ne împărtășește domnul deputat e cu neputință, e de necrezut! Dar vom cerceta, mă voi interesa, și intrucât se va dovedi, că are dreptate, vinovații își vor primi pedepsa cuvenită. Vă rog fiți cu răbdare!«

Și a mers lumea ca la minune în orășelul acela și a venit un proprietar de comedii și i-a imbiat mii de lei feciorului cu pricina, numai să-l poată arăta lumii. Iar în ședința viitoare ministrul școlilor a dovedit în parlament, că, de fapt, are dreptate dl deputat, s'a aflat omul acela, dar s'a dovedit, că este un taie-fugă, orfan și nestatornic, un vântură-țară, care, nu an de an, ci săptămână de săptămână își schimbă stăpânii. Dar s'a îngrijit, ca încă în cel mult o lună-două să se șteargă această rușine de pe obrazul țării.

Da, iubiți cetitori, așa este în Dania! Acolo e adevărată minune ca cineva să nu știe ceti și scrie. La noi, la noi știți D-voastră bine, cum este. La ce se vi-o spun eu.

Posta cea mai rea din Europa. De când am pornit această gazetă aproape nu a fost număr în care să nu ne plângem, dacă nu în gazetă la direcțiunea poștei, despre multele pagube pe cari, ni-le face posta. Avem puște deoparte nu sute ci mii de scrisori de ale cetitorilor noștri, cari ni-se plâng că nu primesc gazeta. Rugatune-am, protestat-am, scris-am, plânsune-am, dar toate au fost zădărnice, am bătut toaca la urechea surdului.

În sfârșit se vede că și alții au înțeles că așa nu mai merge. Și s'au adunat la Cluj, la camera de comerț, profesori, ingineri, comercianți cetățeni și, sub conducerea dlui inginer Negruțiu, au hotărît, să facă tot ce le stă în putință pentruca posta să-și facă datorița. Au arătat că cel puțin a treia parte a scrisorilor, chiar și celor recomandate, se pierd. Dacă reclamezi, nu primești răspuns, la sate nu mai merge posta aproape de loc, gazetele au pagube grozave din aceasta.

L-au rugat deci pe dl profesor Racoviță să facă vorbă și întrebare în cameră despre acest neajuns și să roage guvernul, să îndrepte posta românească, care, dacă nu este chiar cea mai rea din lumea întreagă, în Europa este cu siguranță cea mai rea.

Obrăznicie jidovească

— Cum ne ponegrec în străinătate — Cum au slujit țara jidovii pe vremea marelui războiu. —

Aflăm din gazetele mari, că la Paris a apărut o carte, în care câțiva jidovi își bat joc de țara noastră și spun că ei atâta sunt de prigoniți la noi, încât nu le rămâne alta de făcut, ci ori să-și ia catrafusele din România, ori apoi să moară aici de foame. În urmă cer două lucruri: 1., ca regele Ferdinand, dl Brătianu și toți politicienii noștri să fie pedepsiți 2., România să fie dată afară din Societatea Națiunilor, ca o țară barbară și rămasă de lume.

Auzit-ați? Așadar acum vedeți toți aceia, cari cumpărați dela jidovi și-i îndrăgiți, că cine sunt ei și ce vreau! Și aceasta pentru că studenții mai purecă din când în când câte un jidan și le sparg ferestile, ceea ce noi nu aprobăm și nici cei dela putere.

Dar să vedem, cine sunt jidovii și cât de mult își iubesc țara:

Dl general Alevra, fost subșef al marelui stat major, răspunde cărții necuviincioase apărută la Paris și arată, că în cursul marelui războiu în Vechiul-Regat au fost mobilizați (aduși sub arme) cu totul 35 de mii de jidovi. Dintre aceștia 25 la sută, adică 8 mii, au rămas în cancelariile militare și numai 27 de mii au fost pe câmpul de luptă. Dintre aceștia 14 mii au făcut servicii pe la ambulanță, spitale, coloane de subsistență și de munițiuni, etape și așa mai departe. Cam 10 mii au fost pe la trenurile regimentare (cărute), popote, ordonanțe și așa mai departe, și abia 3000 au fost adevărați luptători la companii, baterii și escadroane. Cu toate acestea iată ce se întâmplă! Din cei 35 de mii de jidovi mobilizați, 26 de mii, așadar 3 din 4 părți au fost prizonieri și dezertori. Iar din cei 26 de mii 70 la sută au fugit ei de bună voie la dușman și numai 30 la sută au fost prinși de fapt. Și ca să fie bajocura și mai mare, cei mai mulți dintre cei ce au fugit la dușman nu erau la front ci după front.

Iată așadar cine sunt jidovii noștri! Și acești jidovi se miră că studenții, cari învață carte și cari își iubesc neamul, îi urăsc și-i purecă din când în când și le mai sparg și ferestile! Și acești jidovi au obrăznicia să ceară pedepsirea regelui nostru Ferdinand și a conducătorilor noștri!

Mare nenorocire de tren.

Sapte vagoane răsturnate. — Trei morți. — Șapte răniți.

Trenul personal care a plecat Marți (20 Maiu) seara din gara de Nord a Bucureștilor spre Timișoara a sosit în halta Băldana. Acarul Niță Gheorghe a adormit și când trenul era pe ac, a eșit zăpăcit de somn din cabina sa și a întors acul (schimbătoarea) sub vagoanele care erau pe ac. Mașina cu 5 vagoane a apucat pe linia întâie, iar 7 vagoane din urmă s-au răsturnat și s-au stricat. Sunt 3 morți, 7 greu răniți și mai mulți inși răniți mai ușor. Acarul a fugit.

Serbările de sfârșit de an la școlile primare. Ministerul instrucțiunii a dat ordin, ca anul acesta să se țină la toate școlile primare o serbare de sfârșit de an în locul examenelor de absolvire de până acum. La această serbare se vor face producțiuni școlare cu elevii de toate clasele, se vor împărți daruri în fața părinților și apoi se vor face expoziții de lucru de mână și de deseme la reședința județelor, la care vor lua parte toate școlile primare din județ și oraș. Școlile primare își vor încheia prelegerile la 20 Iunie în toată țara.

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI”

Știrile Săptămânii.

Indemnați pe vecini și cunoscuți, să aboneze și danșii „Unirea Poporului”, foarte vechi și cinstită, care scrie pe înțelesul poporului.

O faptă frumoasă. Gazeta „Alba-Iulia” scrie: Aflăm cu plăcere, că P. S. Sa episcopul romano-catolic contele Majláth Gustav Károly din Alba-Iulia a dăruit din pădurile scutite de expropriere, 120 bucăți lemne de zidire familiilor din Bărabant, fără considerare la confesiune și naționalitate, cari au suferit în urma focului din săptămânile trecute.

Expoziția de pictură a profesorului Zeiler. Din prilejul serbărilor dela 3/15 Maiu distinsul nostru pictor academic, dl Antonio Zeiler, a pregătit într-una din salele școlii normale, — o prea frumoasă expoziție de pictură, înfățișând publicului vizitator o priveliște încântătoare.

Dl Zeiler de vreo 3 ani de zile face o minunată școală de pictură cu elevele dsale, isbutind să facă din unele chiar adevărate măestre ale peneiului.

Numeroasele icoane pe cari elevele dânsului le-au înfățișat la expoziție — spre vedere publicului vizitator — au plăcut foarte mult.

Elevele dlui Zeiler sunt parte eleve de școală, parte domnișoare și doamne din oraș. Măestrul Zeiler poate fi foarte mulțumit că școala dânsului dă roade îmbelșugate, iar oste-neala dsale nu este înzădar.

O nouă ordonanță în ce privește căsătoriile dintre catolicii de rit latin și grecesc. În cel mai nou cercular al înalt-presfințitului mitropolit Vasile cetim o ordonanță, în urma căreia dacă pășesc la sfânta taină a căsătoriei doi tineri catolici, dar unul romano- și altul greco-catolic, căsătoria se va face în biserică și după ritul (rânduiala) *mirelui și nu a miresei.*

Stambul nu Constantinopol. Guvernul turcesc din Angora a dat de știre tuturor țarilor, că începând cu 4 Iunie Constantinopolul nu se va mai numi grecesc, adică Constantinopol, ci turcesc, adică Stambul. Constantinopol înseamnă pe românește „orașul lui Constantin”.

Ofițer judecat la spânzurătoare. Ofițerul ungar Lederer Gustav a atras în cursă, acasă la el pe un măcelar bogat din Budapesta, cu numele Kudelka, și dimpreună cu nevastă-sa l-a împușcat în vremea nopții. l-a ciopârțit apoi trupul și băgându-l în două cufere a vrut să le arunce în Dunăre, dar un polițist l-a observat și l-a prins.

În fața judecătoriei Lederer a susținut, că el l-a omorât pe Kudelka, pentru că voia să-i înșele nevasta. Dară din lucrurile furate din buzunarul lui Kudelka s'a dovedit pe deplin că a făcut omorul din poftă de câștig.

Curtea marțială l-a judecat la degradare și spânzurătoare.

Nevastă-sa asemenea este în temniță, pe dânsa însă o vor judeca după legile civile ca pe una care i a dat ajutor.

Moartea marelui French. Maresalul englez French, celce a apărat orașul Ypres contra germanilor la 1914, iară înainte cu 15 ani a făcut strălucite bravuri în războiul cu Burii, ba, pe vremuri, a fost și guvernatorul Irlandei, a murit la Londra în vârstă de 73 de ani.

Îmbrăcămintea doamnelor. Episcopul Visarion al Hotinului a dat poruncă preoților din eparhia sa, să cetească în biserică o pastorală a Preasfinției sale în care spune: „Felul cum umblă azi îmbrăcate, sau mai bine zis desbrăcate, femeile pe uliți și prin localu-

rile publice, arată o nerușinare, pe care orice cărmuire ar trebui s'o pedepsească... Vă poftim să arătați tuturor doamnelor și domnișoarelor, cari întâmplător se lasă înrăurite de moda de astăzi a târgurilor, ce le arată desbrăcate și de strae și de rușine, că unor asemenea persoane le este oprită intrarea în biserică”.

S'a împușcat de frica examenului. Eleva Mărioara Răhăian, fiica fostei croitorese din Blaj cu acelaș nume, era elevă de clasa a opta a liceului de fete din Târgul-Murăș. Ea se tot plângea că îi este frică de examenul de maturitate din limba latină. Era orfană și o susținea unchiul său. Sâmbătă dimineața pe la orele 10 ea a mers în prânzitorul internatului, spunând celorlalte fete, că merge să mănânce ceva de zece ore. Aflându-se singură, a scos un revolver și s'a împușcat în inimă. Groaza fetelor a fost de nedescris. Nu s'au mai putut ținea nici prelegerile. A fost un plâns și un vaiet de nedescris.

Nefericita fată era foarte nervoasă și până era elevă a liceului nostru. Și era elevă slabuță. Profesorii dela Blaj au sfătuit-o, să nu facă opt clase, ci să se îndestulească cu patru și să învețe vreo meserie. Ea însă a fost foarte mândră, a voit cu tot prețul să fie fată învățată și să meargă la universitate. Învățătura cea multă, băgată în cap fără socoteală, i-a slăbit nervii, i-a stricat mintea, așa că acum, când se afla înaintea examenului, într'o clipită de nebunie și-a luat viața.

Ne doare inima, când trebuie să scriem aceste șire. Dară fapt, e că nici un om cu mintea întreagă nu-și ia viața, ci numai unul bolnav, care și-a pierdut mințile. Bunul Dumnezeu să o ierte și să o odihnească în pace!

Zăpadă și grindină. În săptămâna trecută a fost foarte rece. Chiar la noi la Blaj termometrul (măsurătoarea de căldură și răceală) a arătat Joi dimineața abia 3 grade Celsius, adică numai cu trei puncte mai cald decât în vreme de ger. Prin munți a și căzut zăpadă, iar în multe părți a fost grindină mare. Norocul e că brumă n'a căzut decât în părțile mai reci ale țării și astfel stricăciuni prea mari n'au fost.

Nenorocirea unui fost preot militar. Cine dintre foștii noștri militari n'a cunoscut pe fostul preot militar Gheorghe Darabant? De când suntem în România Mare el s'a pensionat și a trăit retras în Careii-Mari.

Zilele trecute Păr. Gheorghe Darabant a mers la Zălau și într'o seară s'a plimbat cu pușca sa de vânatoare, prin via sa din Zălau. Pușca era încărcată și o ținea în spate, dar cu țeva în jos. Cum, cum nu, pușca s'a descărcat și l-a rănit greu într'un picior. A căzut la pământ și a strigat după ajutor, dar nimenea nu l-a auzit. După mai multe ore l-au aflat, dară a fost prea târziu: păr. Darabant a pierdut prea mult sânge. l-au dus în spitalul din Zălau, medicii au făcut tot ce le-a stat în putință, dară nu l-au putut mântui.

Despre moarte l-au încunoștințat pe fratele său Dr. Nicolae Darabant din Careii-Mari, care l-a dus acasă și l-a îngropat, deplângându-i întreg orașul și toți cari l-au cunoscut.

Cununie sub furci. În temnița din Winnipeg (Canada) s'a ținut o cununie, ca și care mai rar. Un ucigaș a primit dela guvern voia, ca să se poată însura înainte de a fi spânzurat. Până-i cununa preotul în temniță, afară în ogradă se ridicau furcile. Indată după cununie vine însă o telegramă dela guvern, care-i iartă pedeapsa cu moarte și-i schimbă pedeapsa în temniță pe viață. Atunci preotul a rugat pe tinera nevastă, să-și sărute bărbatul, căci nu-l va mai vedea nici când în viață. Când a auzit tânăra soție această veste, a leșinat.

Prima școală de plugărie.

Pe vremea strămoșilor noștri romani, cu vreo 1800 ani în urmă, trăia într'un sat aproape de Roma, un plugar, care scotea de pe petecul său de pământ mult mai multe bucate decât toți vecinii lui.

Din această cauză toți prinseră ură pe el și l-au pârît la stăpânire că face farmece. Pe acele vremuri lumea credea în farmece și acest om pe care-l chema Cressinus a fost adus la Roma ca să fie judecat.

Temându-se să nu fie osândit de tribunal omul s'a gândit să facă o arătare pe față a sculelor lui, cu care făcea atâtea bucate de întrețea pe toți.

Și a adus în fața tribunalului, pe locul larg de acolo, căruțele lui cu caii frumoși, a adus probe de bucate crescute pe locul lui, a adus chiar pe fata lui sdravănă și frumoasă.

În fața lumii adunate și în fața judecătorilor el a grăit următoarele cuvinte:

Romani, iacă farmecile mele, cum vedeți foarte numeroase. Cu toate acestea mai am și altele, pe cari nu le pot arăta, căci nu se pot vedea; mai am și munca mea, grija, veghea și sudoarea.

În vreme ce vecinii mei dorm dimineața, eu lucrez, până ce soarele mă gonește acasă.

Vorbirea lui a fost atât de frumoasă și așa de bine înțeleasă, că lacrimi de dragoste picurau din ochii lumii adunată să vadă judecata.

El a fost ertat de toți și cei de față i-au încununat carele și vitele cu lauri, iar Senatorii (judecătorii cei mari ai împărăției), s'au scoborit din jilțurile lor și unul a cerut pe față în căsătorie pentru fiul său.

Atunci Cressinus a răspuns:

— Luminate și mărite nobil, fiul d-tale știe să lucreze pământul?

— Nu, dar vrea să învețe această artă, fără de care învățătura cea mai mare a oricărui Roman, nu poate fi desăvârșită.

— Să vină la mine, să-l învăț eu, răspunse Cressinus, căci eu dau fata mea numai aceluia care va ști să lucreze pământul.

Intr'adevăr, s'au și strâns 21 tineri ca să învețe plugăria la Cressinus; și astfel s'a întemeiat prima școală de plugărie, acum mai bine de 1800 ani. U.

Poșta gazetei.

Dlul Anea Cluj. Rugăm să precizați unde să se publice anunțul și întreg? Nu-l putem publica decât la partea *taxabilă*.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

PANTOFARIE ROMANEASCA

AVIZ.

Am onoare a aduce la cunoștința stimatei mele clientele și on. public, că mi-am strămutat atelierul meu de pantofărie din str. Regina Maria în piața Inocențiu M. Clain (casele capitulare).

Mă rog să fiu sprijinit și pe mai departe cu comande, asigurând un serviciu prompt și prețuri moderate.

(49) 2-2

Pantofăria
NICOLAE BARNA.

Atelier de pictură bisericească fondat în anul 1905.

Se execută iconostase dela cele mai simple până la cele mai bogate executări. Pictură monumentală internă a bisericilor în stil potrivit și lucrată artistic.

Informațiunile și comanda se trimită la Atelierul de pictură bisericească

Antoniu W. Zeiler

BLAJ, jud. Alba inf.

(50) 1-?

Arsuri la stomac, gustul rău

precum și sleirea și oboseala sunt urmări ale mistuirii grele și trec repede dacă din când în când luăm câte 1/2 - 1 pastilă

Koprol

ciocolată purgativă de bun gust.

Să fim atenți la numele de Koprol, căci ca orice bun articol și Koprolul e imitat și falsificat de mulți. Pe fiecare cutie și pastilă trebuie să fie numele Koprol, scutit prin lege.

2 2 (37)

Tusa, durerea de gât și răgușala

au un leac cu efect sigur de o compoziție modernă, bun la gust și ieftin:

SIROMALT

Cuprinde nu numai leac împotriva tusei, a răgușelii etc., ci și un extract de malț deosebit de hrănitor, prin ceace întrece toate medicamentele de acest fel.

Se găsește în toate farmaciile.

4-4 (37)

RECLAMA

::: este sufletul comerțului :::

Pentru economi

Prăvălia noastră a primit de curând un mare transport de marfă nouă, proaspătă din celea mai bune fabrici:

Fere de plug, Capete de plug, Arșauă, Lopeți, Sape, Furci de fier, Greble de grădină, Rafuri, Cercuri de buți, Sârmă împletită, Sârmă spinosă, Tement Ghips, Trestie de ștuatură

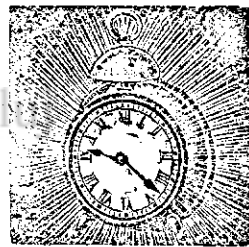
Și tot felul de unelte pentru economie cu prețuri scăzute se pot cumpăra mai bine decât oriunde la

[34] 10-?

Henrich et Comp, prăvălie de fier
B L A J, Strada Regina Maria
TELEFON: Nr. 14.

M. FRIEDMANN

ceasornicar și juvaer în BLAJ,
Strada Timotei Cipariu.

Se găsesc tot felul de oroloage atât de busunar cât și de perete. Face și reparații de orice fel.

Prețuri reduse.

Cumpăr aurituri și argintării.

24 12-?

Pânzeturile pentru costume naționale, sârmă, arniciuri și lână, mare asortiment la magazinul

Ștefan Nyerges, Blaj

Tot aici se află în depozit stoffe de lână pentru uniforme la fete și băieți, pecum și pentru alte haine.

Delenuiri, crepoane, eporgiuri, zefiruri și altele.

Articole cosmetice, apă de Colonia, săpunuri fine de față, parfumuri și altele.

La secția cu coloniale:

Bomboane, ciocolată, cadouri de sărbătorii

Fructe sudice.

PREȚURI CONVENABILE, SERVICIU PROMPT.

(3) 86-52